

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 07/20158, 07/20163 en
07/20169 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, en
de voorzieningenrechter van die rechtbank en nevenzittingsplaats, van
30 mei 2007 in de gedingen tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 mei 2007 is ten aanzien van appellant een vrijheidsontnemende maatregel, als bedoeld in artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) toegepast, die nadien is voortgezet. Dit besluit is aangehecht.

Bij besluit van 14 mei 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 mei 2007, verzonden op 1 juni 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, het door appellant tegen de afwijzing van de aanvraag ingestelde beroep ongegrond verklaard en heeft die rechtbank, dezelfde nevenzittingsplaats, het door appellant tegen de vrijheidsontnemende maatregel ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

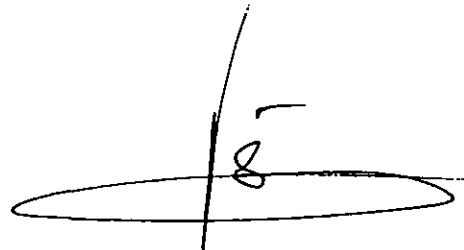
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 juli 2007

309-501.

Verzonden: **5 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07/20169 (voorlopige voorziening)

AWB 07/20163 (beroep) *AC*

AWB 07/20158 (vrijheidsontneming)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de voorzieningenrechter van 30 mei 2007

in de zaak van:

geboren op _____ van gestelde Somalische nationaliteit, verblijvende in het Uitzetcentrum Schiphol, verzoeker,
gemachtigde, tevens raadsman: mr. E.S. van Aken,
advocaat te Zierikzee,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,

gemachtigde: mr. J.W. Kreumer, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 10 mei 2007 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 14 mei 2007 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 14 mei 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoeker heeft op 14 mei 2007 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De ambtenaar belast met de grensbewaking heeft op 9 mei 2007 aan verzoeker op grond van artikel 3 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) de toegang tot Nederland geweigerd en bij besluit van diezelfde datum aan hem op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd. Verweerder heeft bij het besluit op de asielaanvraag de vrijheidsontnemende maatregel voortgezet. Verzoeker heeft op 14 mei 2007 beroep ingesteld tegen de oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel en verzocht om schadevergoeding toe te kennen.

zaaknummer: AWB 07/20169 (voorlopige voorziening)
AWB 07/20163 (beroep)
AWB 07/20158 (vrijheidsontneming)

2

- 1.4 De openbare behandeling van de geschillen is aangevangen op 22 mei 2007 en alsdan geschorst. De behandeling is voortgezet ter openbare terechtzitting van 29 mei 2007. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

Het verzoek om een voorlopige voorziening

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenoemde aanmeldcentrumprocedure (ac-procedure). Een aanvraag kan in dat kader worden afgewezen, indien dit zonder schending van eisen van zorgvuldigheid binnen 48 proces-uren kan geschieden.
- 2.5 Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Hij is geboren in _____ in Noord Somalië en stelt te behoren tot de Ashraf bevolkingsgroep in Somalië. Vanaf 1988 tot zijn vertrek uit Somalië in oktober 2003 heeft hij in _____ gewoond. In de periode tussen 2000 en december 2002 heeft hij problemen ondervonden van de zijde van leden van de Moriaan stam en de Habar Gedir. Deze problemen waren voor hem de aanleiding om Somalië te verlaten.
- 2.6 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit _____ in Somalië en dat hij de Somalische nationaliteit bezit. Hij heeft geen identiteits-, nationaliteits- en/of reisdocumenten overgelegd en kan ook geen deugdelijke verklaring over zijn reisroute afleggen. Verweerder rekent dit aan verzoeker toe. Verder kan verzoeker vragen over zijn gestelde gebied van herkomst en directe woonomgeving niet (juist) beantwoorden.
- 2.7 Verzoeker heeft aangevoerd dat verweerder hem onterecht heeft tegengeworpen dat hij niet afkomstig is uit Somalië. Verzoeker spreekt vloeiend Somalisch. Niet is duidelijk of verweerder zijn Ashraf achtergrond heeft meegenomen in de beoordeling. Nu verzoeker reeds een aantal jaren is gevlucht en hij al jarenlang in een situatie van burgeroorlog in Somalië leefde, terwijl hij geen adequate opleiding heeft genoten, kan hem redelijkerwijs zijn beperkte kennis over Somalië niet worden tegengeworpen. Het grootste gedeelte van zijn verblijf in _____ was hij minderjarig. Voorts is het reisverhaal niet volledig opgeschreven. Verzoeker heeft slechts kortstondig in _____

zaaknummer: AWB 07/20169 (voorlopige voorziening)
AWB 07/20163 (beroep)
AWB 07/20158 (vrijheidsontneming)

3

verbleven. Er kan niet worden uitgegaan van het gegeven dat er sprake is van een verblijfsalternatief aldaar. Het ligt dan ook in de rede hier nader onderzoek naar in te stellen.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.8 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vw genoemde gronden.
- 2.9 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.
- 2.10 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.11 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
- 2.12 Verweerder heeft in C1/3.2 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C1/3.2.3 Vc heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen:

Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

- 2.13 Verzoeker heeft geen documenten overgelegd ter staving van zijn identiteit en nationaliteit. Verzoeker heeft verklaard dat hij nimmer een Somalisch paspoort in zijn bezit heeft gehad omdat hij daar te jong voor was en vanwege het uitbreken van de oorlog. Verzoeker heeft enkel een reisdocument vanaf Istanbul naar Nederland overgelegd. Hij kan de reis vanuit Somalië naar Turkije niet aantonen en blijkt ook

zaaknummer: AWB 07/20169 (voorlopige voorziening)
AWB 07/20163 (beroep)
AWB 07/20158 (vrijheidsontneming)

4

niet in staat verifieerbare verklaringen af te leggen. Nu verzoeker geen verschoonbare redenen hiervoor heeft aangevoerd heeft verweerder dit aan verzoeker mogen toerekenen. Nu hij ook overigens geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden heeft overgelegd, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag, heeft verweerder, naar het oordeel van de voorzieningenrechter, de omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw, bij het onderzoek naar de aanvraag kunnen betrekken.

- 2.14 Verweerder heeft in aanmerking genomen dat verzoeker, die stelt dat hij vanaf zijn vijfde levensjaar in heeft gewoond, onvoldoende informatie kan verschaffen over zijn directe woonomgeving en geen antwoord kan geven op vragen met betrekking tot namen van wijken, gebouwen, namen van markten, bezienswaardigheden, straatnamen. Daarbij heeft verweerder, gezien de ruime hoeveelheid vragen die over zijn woonomgeving zijn gesteld, aan de enkele juiste antwoorden die verzoeker wel op vragen over en Somalië heeft gegeven, geen doorslaggevende waarde gehecht. Verweerder heeft verder in aanmerking genomen dat verzoeker geen kennis over bijzonderheden van de Ashraf heeft kunnen vertellen en niet weet waar de clan oorspronkelijk vandaan komt, terwijl hij ook niet kan aangeven welke beroepen de Ashraf clan traditioneel beoefent.
- 2.15 De voorzieningenrechter is van oordeel dat hetgeen verzoeker heeft aangevoerd niet kan leiden tot de conclusie dat verweerder, met toepassing van de in C1/3.2.3 Vc weergegeven maatstaf, zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de verklaringen van verzoeker dat hij afkomstig is uit in Somalië en de Somalische nationaliteit bezit niet geloofwaardig zijn.
- 2.16 De door verzoeker aangevoerde gronden kunnen, gezien het voorgaande, niet leiden tot vernietiging van het bestreden besluit.
- 2.17 De voorzieningenrechter zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.18 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.19 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

Het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel

- 2.20 Ingevolge artikel 6, eerste en tweede lid, Vw kan de vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met de grensbewaking aangewezen ruimte of plaats die is beveiligd tegen ongeoorloofd vertrek.
- 2.21 Verweerder voert het beleid dat de vrijheidsontnemende maatregel wordt voortgezet, indien de aanvraag binnen de ac-procedure is afgewezen (C3/12.3.5 Vreemdelingencirculaire 2000).

zaaknummer: AWB 07/20169 (voorlopige voorziening)
AWB 07/20163 (beroep)
AWB 07/20158 (vrijheidsontneming)

5

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.22 De rechtbank ziet, bij gebreke van aangevoerde gronden, ambtshalve geen grond voor het oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.
- 2.23 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.24 De rechtbank zal het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afwijzen, omdat zij de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel niet zal bevelen.
- 2.25 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte kosten.

3. Bestissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel ongegrond;
- 3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

De rechtbank:

- 3.3 verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond;
- 3.4 wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.P. Smit, voorzieningenrechter, tevens lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en op 30 mei 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van A.H. de Vries, griffier.

A. de Vries

Afschrift verzonden op: 01 JUNI 2007

Coll: /t

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag, het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel en het verzoek om toekenning van schadevergoeding betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Tegen deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor afsluitend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenh

PIJKEREN VAN AKEN
ADVOCATEN

Kosteloze rechtsbijstand aangevraagd bij de Raad voor
Rechtsbijstand te 's-Gravenhage, alsmede op last toe te
voegen.

HOGER BEROEPSCHRIFT

AANGETEKEND MET HANDTEKENING RETOUR
ALSMEDE PER TELEFAX: 070 - 365 13 80

Dossnr.: 0705.10.0028
CRV-nr.:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
0.8 JUN 2007	
ZAAKNR. 200703987	
AAN: P.W. DE BONT	
BEHANDELD: DD:	PAR:

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

verder te noemen appellant, geboren op
van Somalische nationaliteit, te dezer zake
uitdrukkelijk domicilie kiezende te Zierikzee aan de Engelse
Kade nr. 2 (Postbus 2, 4300 AA Zierikzee), ten kantore van
advocaat en procureur mr. E.S. van Aken, die ten deze
bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het indienen van dit hoger
beroepschrift.

1. Bij beschikking van 14 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie, voor deze de Immigratie- en Naturalisatiedienst besloten appellants aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd af te wijzen, alsmede besloten de opgelegde maatregel ex artikel 6 van de Vw voort te zetten (prod.1: beschikking d.d. 14 mei 2007).
2. Vervolgens zijn de door appellant ingestelde beroepen gericht tegen het onthouden van een verblijfsvergunning alsmede gericht tegen de vreemdelingenbewaring bij uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem d.d. 30 mei 2007, in afschrift verzonden 1 juni 2007, AWB-nrs 07/20163 en AWB 07/20158 ongegrond verklaard (prod.2: uitspraak rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem).
3. Appellant kan zich niet verenigen met de beslissing om de ingestelde beroepen ongegrond te verklaren en zal in het hiernavolgende de grieven formuleren op basis waarvan appellant van oordeel is dat ten onrechte is besloten de beroepen ongegrond te verklaren.

PIJKEREN VAN AKEN
A D V O C A T E N

GRIEF I

4. Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 4 onder punt 2.15 als volgt: "De voorzieningenrechter is van oordeel dat hetgeen verzoeker heeft aangevoerd niet kan leiden tot de conclusie dat verweerder, met toepassing van de in C1/3.2.3 Vc weergegeven maatstaf, zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de verklaringen van verzoeker dat hij afkomstig is uit in Somalië en de Somalische nationaliteit bezit niet geloofwaardig zijn.

Toelichting

5. Ten onrechte is aldus voorbij gegaan aan de zijdens appellant hangende beroep en nog ter zitting gegeven toelichting dat er door het wegvallen van een centrale overheid in 1991 geen internationaal erkende instantie meer is die Somalische paspoorten uitgeeft of de geldigheidsduur daarvan verlengt. Voorts is aangevoerd dat Somalische paspoorten internationaal officieel niet erkend worden ook niet door Nederland, zoals uiteengezet in het algemeen ambtsbericht over Somalië van februari 2007, zie pagina 80 en 81.

Appellant heeft betoogd dat de omstandigheid dat hij niet de beschikking heeft (gehad) over een Somalische identiteitsdocument, redelijkerwijs in geen enkel opzicht een rol behoort te spelen bij de beoordeling van de asielaanvraag. Thans speelt dit gegeven wel een rol bij de beoordeling van de asielaanvraag, doordat ten gevolge van het ontbreken van documenten een zwaardere toets ten grondslag wordt gelegd aan de beoordeling van het asielrelaas dan wanneer appellant wel de beschikking had gehad over documenten.

Die toets zoals die zich laat herleiden uit de beleidsregels in C1/3.2 vreemdelingencirculaire 2000 (VC) is immers een zwaardere toets dan indien iemand wel over documentatie beschikt.

Aldus zijn asielzoekers zoals appellant per definitie in een nadeliger positie komen te verkeren bij de beoordeling van hun asielrelaas.

Somalië is immers een statenloos gebied de facto zonder centrale overheidsstructuren zodat het redelijkerwijs iemand niet behoort te worden tegengeworpen dat hij documenten ontbeert en dit redelijkerwijs niet tot een ander toetsingskader dient te leiden bij de beoordeling van de asielaanvraag. Ten onrechte gaat de Rechtbank

~~PIJKEREN~~ ~~VAN AKEN~~
~~ADVOCATEN~~

hieraan voorbij en in zoverre is de uitspraak ondeugdelijk en onvoldoende zorgvuldig gemotiveerd.

Een en ander klemmt te meer nu appellant een aantal plausibele verklaringen heeft afgelegd ter onderbouwing van zijn achtergrond, dat wil zeggen Ashraf, hetgeen niet een clanachtergrond is, doch een minderheidsgroeperingachtergrond, zoals door hem in het nader gehoor onder andere op pagina 5 uiteengezet, appellant vloeiend Somalisch spreekt en appellant een aantal omstandigheden heeft geschetst die ertoe leiden dat hij slechts op een andere wijze kan verklaren over de problemen te Somalië dan op basis van het hiervoor vermelde toetsingskader van hem wordt verwacht en geëist.

6. Voorts is er zijdens appellant aangevoerd dat er een aantal hiaten en ongerijmdheden zitten in de weergave van eerste en nader gehoor die nader onderzoek, bijvoorbeeld middels een aanvullend gehoor, rechtvaardigen. Zo is absoluut niet herleidbaar uit het eerste gehoor zoals dat op schrift is gesteld, hoe lang appellant daadwerkelijk te Noord Somalië verbleef vooraleer hij verder vluchtte. Hierdoor kan bij de oordelingsvorming niet inzichtelijk worden gemaakt of de mogelijkheid van een verblijfsalternatief te Noord-Somalië bij de beoordeling van deze zaak een rol heeft gespeeld dan wel had moeten spelen. Gemotiveerd is uiteengezet dat appellant slechts tot februari 2004 kortstondig te Noord-Somalië heeft verbleven na een tijdelijke terugkeer uit Ethiopië. Voorts is gemotiveerd uiteengezet dat genomen appellant op basis van de d-grond een verblijfsvergunning had moeten krijgen. Ten onrechte is hieraan voorbij gegaan door de Rechtbank.
7. Voorts is zijdens appellant hangende beroep verwezen naar de bezorgdheid van het VN comité tegen marteling over de te snelle asielprocedure in Nederland. Door meerdere omstandigheden krijgen individuele asielzoekers aldus onvoldoende tijd om hun zaak te bepleiten. Er wordt te weinig tijd geboden om een advocaat te raadplegen, men moet te vaak van advocaat wisselen en als men in beroep gaat wordt de zaak te snel opnieuw bekeken en krijgt men te weinig kans om aanvullende feiten en documenten te vergaren. Nu in deze zaak uiteen is gezet dat zulks ook in deze zaak een rol speelt, gezien de hiaten in het eerste en nader gehoor en de weergave door de IND, heeft appellant betoogd dat het in de rede lag om nader onderzoek naar zijn zaak te verrichten. Ten onrechte is hieraan door de Rechtbank voorbij gegaan. Zo blijkt bijvoorbeeld onder meer in casu dat de 48-uurs procedure al op 10 mei 2007 een aanvang nam terwijl het eerste gehoor pas heeft plaatsgehad op 11 mei 2007 in de

~~PIJKEREN VAN AKEN~~
~~ADVOCATEN~~

namiddag. De daadwerkelijke duur van de procedure is aldus nog veel meer ingekort waardoor de tijdsdruk navenant groter is geworden.

8. De tijdsdruk is bovendien nog groter geworden doordat de IND hangende de 48-uursprocedure er verder ook veel tijd overheen liet gaan voordat nader gehoor en voornemen werden verstrekt aan SRA. Het nader gehoor is immers reeds op 12 mei 2007 gehouden en op schrift gesteld, terwijl het voornemen met daarbij het nader gehoor pas op 13 mei 2007 beschikbaar kwam voor de rechtshulpverleners.
9. Voorts is het opvallend dat het voornemen zeer kort en bondig is en niet inhoudelijk motiveert, althans in onvoldoende mate, waarom het ongeloofwaardig zou zijn dat appellant uit Somalië afkomstig is. Eerst in de bestreden beschikking wordt uitgebreider ingegaan op de beweegredenen om appellant een verblijfsvergunning te onthouden en hem de maatregel van vreemdelingenbewaring bij voortduring op te leggen. Aldus zijn feitelijk de mogelijkheden ingeperkt om inhoudelijk op deugdelijke wijze te reageren op het standpunt van verweerder, nu dat immers niet althans onvoldoende gemotiveerd naar voren is gebracht in het voornemen. Appellant acht het ten onrechte dat de Rechtbank hieraan voorbij is gegaan en in zoverre is de uitspraak ondeugdelijk gemotiveerd en onvoldoende zorgvuldig.

GRIEF II

10. Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 5 onder punt 2.22 als volgt: *"De rechtbank ziet, bij gebreke van aangevoerde gronden, ambtshalve geen grond voor het oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.*

Toelichting:

11. De ingestelde beroepen dienen in onderlinge samenhang te worden gezien. De gronden zoals uiteengezet in het licht van het aanvullend beroepschrift dienen tevens ter nadere onderbouwing van de redenen waarom de bewaring dient te worden opgegeven. Derhalve vermag appellant niet in te zien waarom wordt verondersteld dat er geen gronden zijn aangevoerd. Bovendien is appellant van oordeel dat de ambtshalve toets, gezien hetgeen in de hiervoor opgeworpen grieven is gesteld niet tot het oordeel diende te leiden dat toepassing of tenuitvoerlegging van de

PIJKEREN VAN AKEN
ADVOCATEN

vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de Vw dan wel de afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is. Appellant is dan ook van oordeel dat de maatregel van vreemdelingenbewaring dient te worden opgeheven onder toekenning van een schadevergoeding voor elke dag dat die maatregel onrechtmatig dient te worden geacht. Ten onrechte gaat de Rechtbank hieraan voorbij.

12. Appellant behoudt zich nadrukkelijk het recht voor in een later stadium zo nodig nog andere grieven en argumenten aan te voeren.

REDENEN WAAROM:

Appellant zich wendt tot u Edelachtbaar College met het eerbiedig verzoek de beslissing van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, Afdeling Vreemdelingenzaken d.d. 30 mei 2007, in afschrift verzonden op 1 juni 2007, te vernietigen en opnieuw rechtdoende de beroepen gegrond te verklaren en de beslissing van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 14 mei 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie in de proceskosten.

Zierikzee, 8 juni 2007

Advocaat/Gemachtigde

